

ПРИБАВЛЕНІЯ ДО ВИЛЕНСКОМУ ВЪСТНИКУ. DODATEK DO KURYERA WILEŃSKIEGO.

Вильна. СРЕДА 23-го Августа.

Wilno. SRODA 23-go Sierpnia

17 дн.	Утро. По полудни. Вечеръ.	Бар. по раздѣ. Фран.		Термом. Реомюра.	Вѣт р ъ.		Состояніе атмосферы.
		27 дюйм.	8,7 лин.		Ю	Сильный	
		27	—	8,7	Ю	Сильный	Пасм, потомъ мѣл. дождикъ.
		27	—	14,5	—	—	Многія облака, дождикъ.
		27	—	10,5	ЮВ	Слабый.	Пасм, дождикъ.

КАЗЕННЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ.

2. Подольская Гражданская Палата, за получениемъ Указа изъ Правительствующаго Сената 3 го Департамента по Первому Отдѣленію отъ 8-го Января 1843 года за N 14 послѣдовавшаго, по запискѣ изъ частнаго дѣла, объ учиненныхъ Гражданскими Палатами: Виленскою, Гродненскою, Милскою, Бѣлостокскою распоряженіяхъ, къ исполненію Высочайшаго Указа 25 Іюня 1840 года, о введеніи въ западныхъ Губерніяхъ дѣйствія Россійскихъ Гражданскихъ Законовъ, которымъ Правительствующій Сенатъ опредѣлялъ: Изъ вступившихъ въ Правительствующій Сенатъ донесеній, объ учиненныхъ Гражданскими Палатами: Виленскою, Гродненскою, Милскою и Бѣлостокскою распоряженіяхъ, къ исполненію Высочайшаго Указа 25 Іюня 1840 года, касательно введенія въ Западныхъ Губерніяхъ дѣйствія Россійскихъ Гражданскихъ Законовъ, видно: что распоряженія сіи существенно относятся къ слѣдующимъ пяти статьямъ: 1) О регистрахъ; 2) Объ апелляціонныхъ дѣлахъ; 3) о частныхъ дѣлахъ 4) О коповомъ сборѣ и 5) Объ актахъ и обязательствахъ прежняго времени. Правительствующій Сенатъ, по соображеніи всѣхъ сихъ предметовъ, полагаеи: Гражданскимъ Палатамъ Западныхъ Губерній въ руководство при исполненіи упомянутого Указа 25 Іюня 1840 года, предписать слѣдующее: 1) О регистрахъ какъ во 2-мъ Томѣ Свода учрежденій Губернскихъ, содержатся правила на заведеніе и содержаніе въ присутственныхъ мѣстахъ реестровъ бумагамъ и дѣламъ, то Гражданскія Палаты и должны перевести изъ существовавшихъ по прежнему порядку регистровъ, ординарїянаго, суммарїянаго, апелляціоннаго, obligоваго ремисоваго и таксоваго, всѣ записанныя въ оныхъ дѣла въ настольные регистры, съ распредѣленіемъ таковыхъ дѣлъ по различнымъ родамъ ихъ, особыми отдѣленіями, предписать тоже самое къ исполненію и всѣмъ подвѣдомственнымъ имъ судамъ 1-й степени. 2) Объ апелляціонныхъ дѣлахъ по существовавшему до издавія Указа 25 Іюня 1840 года порядку, производство апелляціонныхъ дѣлъ въ Гражданскихъ Палатахъ Западныхъ Губерній, состояло не въ ревизіи дѣлъ, рѣшенныхъ первыми Судебными инстанціями, но въ составленіи новыхъ дѣлъ изъ взятыхъ объясненій сдѣлавшихъ тяжущимися сторонами при судоворевеніи и представленныхъ ими документовъ, почему Гражданскія Палаты, по тѣмъ дѣламъ по коимъ до издавія означеннаго Указа, не было еще издоговоренія, не могли имѣть у себя ничего болѣе, кромѣ позывовъ и акторатовъ, записанныхъ въ регистрахъ; но какъ въ настоящемъ положеніи апелляціонныхъ дѣлъ, Гражданскія Палаты представляя въ отношеніи къ онымъ ревизіонныя судебныя инстанціи, не врѣжде могутъ приступить къ разсмотрѣнію тѣхъ дѣлъ, какъ по приведенію оныхъ въ порядокъ, какой вуженъ для ревизіи ихъ, то для доставленія сей цѣли въ возможно скоромъ времени и съ сохраненіемъ порядка установленнаго въ Сводѣ Законовъ, Гражданскія Палаты обязаны всѣ поданныя въ установленный срокъ апелляціонныя позывы, привавъ вмѣсто апелляціонныхъ жалобъ, хотябы по тѣмъ позывамъ, и не было записано акторатовъ, за исключеніемъ положеннаго на сіе годоваго срока, до издавія Указа 25 Іюня 1840 года, сдѣлать притомъ слѣдующія распоряженія: а) предписать подлежащимъ Судамъ первой степени, чтобы они представили отъ себя въ Палаты свои производства по обжалованнымъ въ апелляціонныхъ позывахъ дѣламъ и акторатамъ, голоса, или объясненія поданныя при судоворевеніи и копии съ рѣшеній съ отмѣтками, кому и когда именно объявляемы; б) Для извѣщенія о семъ тяжущихся припечатать въ С. Петербургскихъ, Московскихъ и мѣстныхъ Губернскихъ вѣдомостяхъ, а такъ

OGŁOSZENIA SKARBOWE.

2. Podolska Izba Cywilna, po otrzymaniu Ukazu Rządzącego Senatu z 1-go Oddziału 3-go Departamentu, pod dniem 8-m Stycznia 1843 roku, za N 14 następnego, wskutek wywodu prywatnej sprawy o uczynionych przez Izby Cywilne: Wileńską, Grodzieńską, Mińską, i Białostocką rozporządzeniach ku wykonaniu Najwyższego Ukazu 25 Czerwca 1840 roku, względem wprowadzenia do zachodnich Gubernii Cywilnych Praw Cesarstwa Rosyjskiego, którym Rządzący Senat postanowił: Z postąpnionych do Rządzącego Senatu doniesień, o uczynionych przez Izby Cywilne: Wileńską, Grodzieńską, Mińską i Białostocką rozporządzeniach, ku wypełnieniu Najwyższego Ukazu 25 Czerwca 1840 roku, względem wprowadzenia do zachodnich Gubernii Cywilnych Praw Rosyjskich, widać: iż rozporządzenia te ściągają się co do istoty rzeczy do następujących pięciu kategorii: 1) O registrach, 2) o sprawach appellacyjnych, 3) o sprawach prywatnych; 4) o poborze kop i 5) o aktach i obligach z lat dawniejszych. Rządzący Senat, po roztrząszeniu wszystkich tych przedmiotów udzielił: Cywilnym Izbom zachodnich Gubernii, za przewodnicztwo przy wypełnieniu pomienionego Ukazu 25 Czerwca 1840 roku, zalecić co następuje: 1) O registrach: Ponieważ w 2 Tomie Układu Urządzeń Gubernialnych, przepisane jest prawo o wprowadzeniu i utrzymaniu w Sądowniczych władzach regestrów dokumentów i spraw, przeto Izby Cywilne powinny przynieść z byłych uprzednio podług dawniejszego porządku ksiąg: ordynaryjnej, summaryjnej, appellacyjnej, obligowej, remisyjnej i taktowej, wszystkie wpisane do nich sprawy do zwykłych codziennych regestrów, rozdzielając takowe sprawy, stosownie do ich rozdziału, na osobne oddziały, przepisawszy też samo do wypełnienia wszystkim zostającym pod ich wiedzą Sądom 1-jej instancyj. 2) Względem spraw appellacyjnych: Podług istniejącego przed nastaniem Ukazu 25 Czerwca 1840 roku porządku odbywania appellacyjnych spraw w Cywilnych Izbach Gubernii zachodnich, zależało nie na rewizji spraw, rozstrzygniętych przez pierwsze Sądowe instancje, lecz na wytoczenie nowych spraw ze wzajemnych objaśnień, uczynionych przez procederujące strony w czasie objawionej stannosci i ze złożonych przez nich dokumentów; zatem Izby Cywilne, co do tych spraw, w których przed wydaniem pomienionego Ukazu nie jawiły się strony dla złożenia objaśnień, nie mogły mieć u siebie nic więcej, nad pozwy i aktoraty do ksiąg wpisane. Lecz że w terażniejszym stanie spraw Appellacyjnych, Izby Cywilne, reprezentując względem nich rewizyjne Sądowe instancje, nie przedź mogą przystąpić do rozpatrzenia takowych spraw, jak po przyprowadzeniu ich do należącego porządku, jaki jest potrzebnym dla nskuteczenia ich rewizji; zatem dla osiągnięcia tego celu w jak najprędszym czasie, z zachowaniem przytém porządku, przepisanego w Układzie Praw Cywilnych: Izby obowiązane są, wszystkie podane w ustanowionym terminie appellacyjne pozwy, przyjawszy zamiast appellacyjnych żalob, chociaźby za temi pozwami nie były zapisane aktoraty z powodu nie upłynienia zakreszonego na to rocznego terminu przed nastaniem Ukazu 25 Czerwca 1840 roku, uczynić następujące rozporządzenia: a) zalecić właściwym Sądom pierwszej instancyj, ażeby one przysłały wprost od siebie do Izb swe przewody spraw, które zostały obżałowane przez appellacyjne pozwy, i aktoraty, głosi czyli objaśnienia, podane w czasie odbywania tych spraw, oraz kopie wyroków, z adnotacyami: komu i kiedy mianowicie zostały takowe objawione; b) dla zawiadomienia o tém stron procederujących, wydrukować o tém w S Petersburskich, Moskiewskich i miejscowych Gubernialnych Gazetach, tudzież Kuryerze Wileńskim trzykrotne ogłoszenia w tój rzeczy, z załączeniem imiennej listy wszystkich osób mających udział w takowych

же въ Виленскомъ Вѣстникѣ, троекратныя объявленія съ поименованнымъ означеніемъ всѣхъ участвующихъ въ таковыхъ апелляціонныхъ дѣлахъ лицъ, какъ недовольныхъ рѣшеніями Судовъ 1-й Степени, такъ довольныхъ оными; — на тотъ предметъ, чтобы тѣ и другіе, пользуясь мѣрою принятою Правительствомъ для облегченія ихъ въ составленіи Апелляціонныхъ дѣлъ, содѣйствовали къ тому и сами представляемъ въ Гражданскую Палату по принадлежности и не позже, какъ въ годовой срокъ, всѣхъ письменныхъ по существу дѣла доказательствъ, какія были представлены ими при судоговореніи въ Судахъ 1-й степени, какъ то: подлинныхъ крѣпостныхъ актовъ, долговыхъ обязательствъ, контрактовъ, и тому подобныхъ документовъ съ переводами оныхъ на Россійскій языкъ; каковыя письменныя доказательства, тажущіеся какъ довольные такъ и недовольные рѣшеніями Судовъ 1-й степени, обязаны представить въ Палату на основаніи 1927 ст. X. Тома Свода Гражданскихъ Законовъ при обстоятельныхъ прошеніяхъ, съ точнымъ поясненіемъ тѣхъ доводовъ и документовъ, на коихъ они основываютъ свои права, имѣя въ виду, что Гражданская Палата по установленному въ Сводѣ Законовъ порядку, составляетъ ревизионную инстанцію и потому не будетъ уже требовать отъ нихъ объясненій или возраженій противу поданныхъ соперникамъ ихъ прошеній, но по мидованіи означеннаго выше годового срока, прямо приступить къ разсмотрѣнію и рѣшенію дѣлъ, въ томъ видѣ, въ какомъ оныя тогда окажутся. — При чемъ сдѣлать въ тѣхъ объявленіяхъ предостереженіе, что если означенные документы съ переводами не будутъ ими представлены тажущимися, въ Гражданскія Палаты въ назначенный годовой срокъ, который считать со дня припечатанія первой публікаціи въ Виленскомъ Вѣстникѣ, то изъ нихъ апеллаторы или недовольные рѣшеніями Судовъ первой степени, подвергнутъ сами себя тому послѣдствію, что апелляціонныя ихъ позывы, какъ не подкрѣпленныя доказательствами и документами останутся безъ всякаго дѣйствія и обжалованные ими въ тѣхъ позывахъ рѣшенія, будутъ обращены къ надлежащему исполненію; довольные же стороны должны будутъ отвести къ собственной своей вины всѣ невыгоды для нихъ послѣдствія, могущія произойти при рѣшеніи ихъ дѣлъ въ Палатахъ, по доказательствамъ одной жалующейся стороны, и по тѣмъ бумагамъ, какія въ Судахъ первой степени находимся; само собою впрочемъ разумется, во 1-хъ, что Палаты должны принять сія правила въ руководство, по всѣмъ апелляціоннымъ дѣламъ, подлежащимъ ихъ ревизіи, включая сюда, какъ дѣла конкурсовыя такъ и тѣ дѣла кои приостановлены въ дальнѣйшемъ ходѣ своемъ, по изъявленію сторонами желанію на заключеніе между ними мировою сдѣлкой, буде таковой еще не состоялось; и во 2-хъ, что въ составленіи выписокъ, или записокъ изъ таковыхъ апелляціонныхъ дѣлъ въ вызовѣ тажущихся къ рукоприкладствѣ подъ тѣми записками, и въ объявленіи имъ рѣшеній, какіе по сему дѣламъ послѣдуютъ, Палаты обязаны въ точности руководствоваться порядкомъ установленнымъ въ Сводѣ Законовъ; 3) О частныхъ дѣлахъ: Послѣду до изданія Указа 25 Іюня 1840 года частныя дѣла поступали въ Гражданскія Палаты двоякимъ образомъ: а) по объявленнымъ въ Судахъ первой степени, на основаніи Высочайше утвержденнаго въ 7 день Апрѣля 1840 года мнѣнія Государственнаго Совѣта, жалобамъ, на частныя или предпріимательныя опредѣленія, представленныя тѣми Судами на разсмотрѣніе Гражданскихъ Палатъ, то для приведенія сихъ дѣлъ къ скорѣйшему окончанію, Гражданскія Палаты, обязаны во 1-хъ, выписать изъ книгъ своихъ копіи съ частныхъ позывовъ и съ акторатовъ, буде сіи послѣдніе были уже записаны въ регистръ по тѣмъ дѣламъ, кои поступили до изданія 25 Іюня 1840 года акторатовымъ порядкомъ, препрободить таковыя копіи въ подлежащіе Суды первой степени, для представленія объясненій вины съ копіями обжалованныхъ просителями частныхъ опредѣленій, по полученіи же оныхъ, немедленно разсмотрѣть сіи дѣла на законномъ основаніи, и объявить о заключеніяхъ своихъ участвующимъ въ дѣлѣ лицамъ по порядку чрезъ мѣстныхъ Полицію, не воспрещая впрочемъ просителямъ выслушивать тѣ заключенія и въ самихъ Палатахъ; и во 2-хъ, по тѣмъ частнымъ дѣламъ, которыя поступили изъ Судовъ первой степени на основаніи означеннаго мнѣнія Государственнаго Совѣта, постановить безъ всякаго отлагательства законныя опредѣленія, буде по которому либо дѣлу сего ими еще не učinено и опослѣдующемъ объявить просителямъ высказаннымъ порядкомъ; 4) О копономъ сборѣ:

appellacyjnych sprawach, tak niezadowolonych z wyroków Sądów 1-go stopnia, jako też i zadowolonych z nich, a to w tym celu, ażeby obie strony, korzystając z tego środka, uchwalonego przez Rząd dla dania im ulgi w ułożeniu spraw appellacyjnych, dopomagali też ku temu i ze swej strony przez złożenie w Izbie najdalej w przeciągu rocznego terminu, wszystkich stosownie do istoty dzieła dokumentów, i dowodów na piśmie, które były przez nich składane w czasie procederowania w Sądach 1-go stopnia, jako to: autentycznych predażnych aktów, obligów, kontraktów i temu podobnych dokumentów, obok z translacyami na język Rosyjski; jakowe to dowody, procederujące osoby, tak zadowolone z wyroków Sądów 1-go stopnia, jak i niezadowolone obowiązane przedstawić do Izby Cywilnych namocy 1927 art. X. Tomu Układu Praw Cywilnych wraz ze szczegółowemi prośbami i dopładniami pośńieniami tych dowodów i dokumentów, na których opierają swe pretensye, mając to na względzie, że Izby podług przepisanego w Układzie Praw Porządku, stanowią rewizyjne instancye, przeto nie będą od nich potrzebowały żadnych objaśnień lub zarzutów przeciwko podanym przez przeciwnie ich strony prośbom, lecz po upłynieniu zakreślonego wyżej terminu, przystąpi wprost do rozpatrzenia i rozstrzygnięcia spraw, w tym kształcie; w jakim wówczas je zostaną; nadto uczynić w tych ogłoszeniach zastrzeżenia, że jeżeli rzeczony dokumenta nie będą złożone przez procederujących w Izbach Cywilnych, ciągu oznaczonego Terminu, który ma się liczyć od daty pierwszego opublikowania w Kurjerze Wileńskim, tedy appellatorowie czyli niezadowoleni z wyroków Sądów 1-go stopnia narażą sami siebie na te skutki, iż appellacyjne ich pozwy, jako nie wzmocnione dowodami i dokumentami, pozostaną bez żadnego skutku, a obżalowane przez nich temi pozwami wyroki, będą przyprowadzone do należytego wypełnienia; zadowolone zaś strony, będą musiały przypisać własnej winie wszystkie niekorzystne dla nich następstwa, mogące wyniknąć przy sądzeniu ich spraw w Izbach, jedynie z powodów żalującej strony, i z tych dokumentów, jakie w Sądach 1-go stopnia będą się znajdowały. Zresztą samo z siebie wypada, 1) iż Izby powinny trzymać się tych prawideł we wszystkich appellacyjnych sprawach, ulegających ich rewizyi, łącząc w to tak sprawy konkursowe, jako też i te, które zostały wstrzymane w dalszym swoim toku, z powodu objawionego przez strony życzenia względem zawarcia między sobą wzajemnego ugodliwego tranzaktu, jeżeli takowego jeszcze nie było; i 2) że w ułożeniu wywodu czyli wypisu takowych spraw appellacyjnych przy wyzywaniu procederujących do uczynienia podpisów takowego wywodu, oraz względem objawienia im wynoków, jakie w tych sprawach zapadną, Izby powinny ściśle trzymać się porządku, przepisanego w Układzie Praw. 3) *Względem spraw prywatnych:* Ponieważ przed nastaniem Ukazu 25 Czerwca 1840 roku, prywatne sprawy wchodziły do Izby Cywilnych dwójakim sposobem: a) za pozwami i aktoratami, i b) za objawionymi w Sądach 1-go stopnia, na oznowie Najwyższej utwierdzonej w dniu 7 Kwietnia 1840 roku Opinia Rady Państwa, żalobami na prywatne czyli poprzednicze rezolucye, przedstawione przez te Sady na rozpatrzenie Izby Cywilnych; przeto dla przedszego przyprowadzenia tych spraw do końca, Izby Cywilne są obowiązane: 1) wypisawszy z ksiąg swoich kopie prywatnych pozwoów i aktoratów, jeżeli te ostatnie były już zapisane w regestrze, w rzeczy tych spraw, które postąpiły przed nastaniem Ukazu 25 Czerwca 1840 roku wedle aktoratowego porządku, przesać takowe kopie do właściwych Sądów 1-go stopnia, dla przedstawienia objaśnień obok z kopijami obżalowanych przez podawców prośb prywatnych rezolucyi; po otrzymaniu zaś ich, niezwłocznie rozpatrzyć te sprawy na prawnej osnowie i zawiadomić o decyzjach swych uczestniczące w sprawach osoby przez miejscowe Policye, nie wzbraniając z resztą podawcom prośb wysłuchwać takowe decyzje wprost w Izbach, i 2) co do tych spraw prywatnych, które weszły z Sądów 1-go stopnia na mocy wyżej wymienionej Opinii Rady Państwa, uczynić bez żadnej zwłoki czasu prawne postanowienia, jeżeli takowe w którejbykolwiek sprawie nie zostało jeszcze przez nie uczynione, i o skutku zawiadomić podawców prośb przez wyżej wskazany sposób. 4) *O poborze kop:* Pod imieniem kopowego poboru rozumie się opłata, która na mocy Konstytucyi 1726 roku, pobierana była za przewod spraw procederowych w Sądownictwach 1-go i 2-go stopnia. Jedną część tej opłaty w Sądownictwach pierwszego stopnia, obracała była na rzecz Członków Sądu, dla których pensya nie była przeznaczona, druga zaś, używana była na utrzymanie Kancellaryi; opłaty zaś, które były pobierane za przewod spraw odbywających w Izbach Cywilnych, odsyłane były przez te ostatnie do Urzędów Powszechnego Opatrzania, na mocy Ukazu 23 Września 1797 roku, ale ponieważ równo z nast-

подъ именемъ копового обора, разумѣется сборъ, который по основаши конституціи 1726 года, производился съ писмоводства по тяжебнымъ деламъ въ Судебныхъ мѣстахъ 1-й и 2-й степени, одна часть сего сбора въ Судебныхъ мѣстахъ первой степени обращалась въ пользу членовъ Суда, коимъ жалованья не полагалось, а другая поступала на содержаніе Канцеларіи; сборы же кои възыскиваемы были съ писмоводства въ Гражданскихъ Палатахъ отсылались семи послѣдними въ Приказы Общественнаго Признанія, по силѣ Указа 23 Сентября 1797 года; но какъ съ изданіемъ Высочайшаго Указа 25 Июня 1840 года, дѣйствіе сихъ Конституцій, а вмѣстѣ съ тѣмъ и существованіе по пражному порядку копового обора, сами собою прекратились; то Гражданскіе Палаты и обязаны были, всѣ собранные съ писмоводства по 9 Сентября 1840 года какъ въ самыхъ Палатахъ, такъ и въ Судахъ первой степени деньги отослать въ Приказы Общественнаго Признанія, а книги заведенные на записку копового обора, отправить на ревизію въ Канцелярію Палаты; 5) Обь актахъ и обязательствахъ прежнего времени: какъ изъ справки видно: Что по сей статьи поступила также и во второе Отдѣленіе 3-го Департамента Правительствующаго Сената представленія отъ начальниковъ подвѣдомственныхъ оному Губерній, то поручать Канцеларіи о истребованіи свидѣній о существѣ тѣхъ представленій и содержаніи послѣдовавшихъ по онымъ во 2-мъ Отдѣленіи 3-го Департамента Сената разрѣшеній, представить особый по сей статьи докладъ, о чемъ и послать Указы въ Гражданскія Палаты: Виленскую, Гродненскую, Минскую, Бѣлостокскую, Киевскую, Волынскую и Подольскую, для исполненія по первымъ четыремъ статьямъ настоящаго опредѣленія Сената, давъ имъ знать при томъ, что по 5-й статьи оны получать надлежащее разрѣшеніе въ свое время. За учиненіемъ въ Гражданской Палатѣ справокою, оказались заявленны только въ установленный срокъ апелляціонныя и частныя позывы, съ получениемъ ихъ обратно апеллянтами, но являемы въ акторатные регистры за истечениемъ положеннаго на сіе годоваго срока до изданія Высочайшаго Указа 25 Июня 1840 года слѣдующихъ лицъ, какъ то: въ 1839 году 1) Василевскаго на Скибавскаго 5 Октября N 4159; 2) Ярскаго на Степана Петрашкевича, тогожъ числа и мѣсяца N 4185; 3) Лещинскаго на Войцѣха Гаевского 13 Октября N 4276; 4) Наслѣдниковъ Каєтана Пешанскаго на Дворянина Воляновскаго; 30 Ноября N 4999; 5) Дворянина Автова Бронскевича на Дворянина Котованскаго и Титулярнаго Совѣтника Игнатія Фалиповскаго 5 Декабря N 1084; 6) два позывы: Николая Богущаго на Маріюву Ташевку и Черснѣвскую 11 Декабря NN 5135 и 5136; 7) Наслѣдниковъ Едлеровой на членовъ Литвискаго Уезднаго Суда 18 Декабря N 5285; 8) Каєтана Зданскаго на Сильвана и Юліана Чайковскихъ 21 Декабря N 5463; въ 1840 году: 1) Франца Кутковскаго на Евстафія Яворскаго 8 Января N 100; 2) Частный Игнатій Козловскаго на Пташковскихъ 15 Января N 196; 3) Бандровскихъ на Юліана и Осипа Романовскихъ 16 Января N 242; 4) Частный Владислава Холоньвскаго на Осипа Малиновскаго 9 Февраля N 280; 5) Северина Гаврицкаго на Елену и Осипа Гонцевыхъ 5 Марта N 970; 6) Частный Карла Потоцкаго, на Леона Милевскаго; 7) Екаторины Чеховской Длуголевицкой и Станькеничевой на Захаровскаго 8 Апрѣля N 1583; 8) Частный Едмунда и Адольфа Зволнскихъ, на наследниковъ Осипа и Маріи Зволнскихъ 24 Апрѣля N 1742; 9) Частный Осипа Косецкаго на Аделину Каменскую 26 Апрѣля N 1773; 10) Частный Мичевичовъ на Адама Лиховскаго 26 Апрѣля N 1778; 11) Частный Болеслава на Мечислава Потоцкихъ 3 Мая N 1908; 12) Ксвдза Лявнскаго на Молчановскую 6 Мая N 1937; 13) Рафаила Залвскаго на Лисковичкаго 8 Мая N 2000; 14) Частный Поповскаго на Елену Литваскую 15 Мая N 2122 и отвѣтный N 2123; 15) Частный Гавроискаго на Шодоара 7 Июня N 2535; 16) Еврея Зильбербурга на Клотильду Бивкевичеву 6 Июля N 3007; 17) Частный Мечислава Потоцкаго на Абрамовичеву 11 Июля N 3119; 18) Частный тогожъ Потоцкаго на Коморовскаго 11 Июля N 3120; 19) Частный тогожъ на Франца Слещкаго 25 Июля N 3387; 20) Слещкаго на Комодзискаго 25 Июля N 3388; 21) Кориутивскаго на Огоновскаго 7 Августа N 8575; 22) Частный Wybодовской на Цѣхановскую 9 Августа N 3601; 23) два частныхъ Фабіана Липинскаго на Урскульскаго 10 Августа NN 3627 и 3628; 24) Частный Высоккой на Жигалковскаго 13 Августа N 3674; 25) Коварскаго на Пикульскую и Жабоклидскихъ 14 Августа N 3689 и отвѣтный N 3688; 26) Частный Романовскаго

ниемъ Найвысшего Указа 25 Сьервца 1840 року, obowiązująca moc wszelkich Konstytucji, a zatem istniejącego podług dawniejszego porządku kopowego poboru, sama przez się ustala; przeto, Izby Cywilne obowiązane są teraz, wszystkie zebrane za przewód do dnia 9 Września 1840, tak w samych Izbach, jako i w Sądach 1-go stopnia pieniądze odesłać do Urzędów Powoznego Opatrzienia, a księgi zaprowadzone do wpisywania kopowego poboru, odesłać na rewizję do Izby Skarbowych. 5) *Względem akt i obliów dawniczych*: Ponieważ z zabranej sprawy widac, że względem tego artykułu otrzymane także zostały i w drugim Oddziale 3-go Departamentu Rządzącego Senatu przedstawienia od Naczelników podległych mu Gubernii; przeto zalecić Kancellaryi, po zapotrzebowaniu przysłania wiadomości o istnieniu takowych przedstawień, i o treści następnego w skutek ich w 2-m Oddziale 3-go Departamentu Senatu rozstrzygnięcia, zrobić osobnie w rzeczy niniejszego artykułu przedstawienie; o czymъ przesać Ukazy do Izby Cywilnych: Wileńskiej, Grodzieńskiej, Mińskiej, Białostockiej, Kijowskiej, Wołyńskiej i Podolskiej, dla spełnienia piérwszych czterech artykułów niniejszego postanowienia Senatu, zawiadomicъ je przyciém, iż względem piątego artykułu otrzymają one w swym czasie nalezitate rozstrzygnięcie. Po zabranej w Cywilnej Izbie sprawie okazało się, iż zostały zajawione w ustanowionym prawem terminie jedynie tylko appellacyjne i prywatne pozwy, jakowe też appellatorowie otrzymali napowrót, ale nie są wpisane do aktoratowych ksiąg, z powodu nieupłynienia jeszcze zakresłonego na to rocznego terminu przed nastaniemъ Найвысшего Указа 25 Сьервца 1840 року, następującychъ osób, jako то: в 1839 року 1) Wasiliewskiego на Stefana Pietraszkiewicza, tegoż dnia i miesiąca N 4185; 2) Jarskiego на Stefana Pietraszkiewicza, tegoż dnia i miesiąca N 4185; 3) Leszczyńskiego на Wojciecha Gaiewskiego 13 Pazdziernika N 4276; 4) sukcesorów Kajetana Pieszynskiego на Szlachcica Wolanowskiego; 30 Listopada N 4999; 5) Dworzaniina Antoniego Bronskiewicza, на Dworzaniina Kotowińskiego i Radev Honorowego Ignacego Filipowskiego 5 Grudnia N 1084; 6) dwa pozwy Mikolaja Boguckiego на Maryannę Taszczekową i Czerleniowską 11 Grudnia NN 5135 i 5136; sukcesorów Edlerowej на Członka Lityńskiego Powiatowego Sądu 18 Grudnia N 5285; 8) Kajetana Zielńskiego на Silwana i Juliana Czajkowskich, 21 Grudnia N 5403; в 1840 року: 1) Franciszka Kutkowskiego на Eustachego Jawowskiego 8 Stycznia N 100; 2) Prywatny Ignacego Kozłowskiego на Ptaszkowskich 5 Stycznia N 196; 3) Bandrowskich на Juliana i Józefa Romanowskich 16 Stycznia N 212; 4) Prywatny Władysława Chołoniewskiego на Józefa Malinowskiego 9 Lutego N 580; 5) Seweryna Ganickiego на Helenę i Józefa Goniczek 5 Marca N 970; 6) Prywatny Karola Potockiego на Leona Milewskiego; 7) Katarzyny Czechowskiej Dluголевицkiej i Stańkiewiczowej на Znamirowskiego 8 Kwietnia N 1583; 8) Prywatny Edmunda i Adolfa Zwolińskich на współsukcessorów Józefa i Maryi Zwolińskich 24 Kwietnia N 1742; 9) Prywatny Józefa Kosieckiego на Adelinę Kapienską 26 Kwietnia N 1773; 10) Prywatny Micewiczów на Adama Jankowskiego 26 Kwietnia N 1778; 11) Prywatny Bolesława на Mieczysława Potockich 3 Maja N 1908; 12) Xędza Jaczyńskiego на Molczanowskiego 6 Maja N 1937; 13) Rafała Zalewskiego на Łyskowackiego 8 Maja N 2000; 14) Prywatny Popowskiego на Helenę Lityńską 15 Maja N 2122 i odpowiedzialny N 2123; 15) Prywatny Gawrońskiego на Szodoara 7 Сьервца N 2535; 16) Zyda Zilberbucha на Клотильдę Bůnkiewiczównę 6 Lipca N 3007; 17) Prywatny Mieczysława Potockiego на Abramowiczową 11 Lipca N 3119; 18) Prywatny tegoż Potockiego на Komorowskiego 14 Lipca N 3120; 19) Prywatny tegoż на Franciszka Sieleckiego 25 Lipca N 3387; 20) Sieleckiego на Komodzińskiego 25 Lipca N 3388; 21) Koryuńskiego на Ogonowskiego 7 Sierpnia N 3575; 22) Prywatny Wybодовskiego на Ciechanowską 9 Sierpnia N 3601; 23) dwa prywatne Fabiana Lipińskiego на Ursulskiego 10 Sierpnia NN 3627 i 3628; 24) Prywatny Wysockiej на Zygalkowskiego 13 Sierpnia N 3674; 25) Konarskiego на Pikulską i Żaboklickich 14 Sierpnia N 3689 i odpowiedzialny N 3688; 26) Prywatny Romanowskiego на sukcesorów Bartoszewickiego 19 Sierpnia N 3739; 27) Prywatny Grocholskiego Mikolaja на Jelińskiego 27 Sierpnia N 3860 i 28) Prywatny Ksędza Łanodowskiego на Chilińskiego 7 Września 1840 року N 4029. Przetoz Izba, w skutek następnego dnia 17 zeszięgo Maja rezolucyj, postanowiła: Dla nalezycznego wypełnienia Ukazu Rządzącego Senatu pod dniem 5 Stycznia bieżącego року, за N 15 następnego, i następnego w skutek tego uchwały тей Izby dnia 8 Marca, wygotować trzy exemplarze niniejszego ogłoszenia, z wymienieniem w nichъ wszystkichъ osóbъ w wywodzie sprawy zawierającychъ się, których appellacyjne i prywatne pozwy okazały się za-

на наследниковъ Бартошевскаго 19 Августа N 3739; 27) Частный Грохольскаго Николая на Елинскаго 27 Августа N 3860, и 28) Частный Священника Лаведовскаго на Хидинскаго 7 Сентября 1840 года N 4029. Почему Палата по состоявшемуся 17 истекшаго Мая опредѣленіемъ заключила: Къ точному исполненію Указа Правительствующаго Сената отъ 5 Января текущаго года за N 14 повѣдовавшаго и заключеннаго по оному въ сей Палатѣ 8 Марта опредѣленія составить три экземпляра объявленій, съ поименованіемъ въ оныхъ всѣхъ лицъ въ справкѣ значащихся, коихъ апелляціонныя и частныя позывы оказались явленными только въ сей Палатѣ въ установленный по прежнимъ правамъ срокъ съ полученіемъ ихъ сторонами обратно, но не вписаны въ акторатныя регистры, за неисполненіемъ положеннаго на сіе годоваго срока, до изданія Высочайшаго Указа 25 Июня 1840 года состоявшагося, причемъ въ тѣхъ же объявленіяхъ, согласно упомянутому Указу Правительствующаго Сената, сдѣлать предвареніе, что если изъ поименованныхъ въ тѣхъ объявленіяхъ лицъ, какъ недовольные такъ и довольные рѣшеніями Судовъ первой степени, не представятъ въ Подольскую Гражданскую Палату всѣхъ письменныхъ по существу дѣлъ ихъ доказательствъ, какія были въ виду первой степени Судовъ, какъ то: поданныхъ крѣпостныхъ актовъ, обязательствъ, контрактовъ и тому подобныхъ документовъ съ переводами оныхъ на Россійскій языкъ; при обстоятельныхъ прошеніяхъ въ годовыя сроки, считая таковой со дня припечатанія первой публикаціи въ Вилеискомъ Вѣстникѣ, то изъ нихъ апелляторы или недовольные рѣшеніями Судовъ первой степени, подвергнутъ сами себѣ тому послѣдствію, что апелляціонныя ихъ позывы, какъ не подкрѣпленныя доказательствами и документами, останутся безъ всякаго дѣйствія, и обжалованная ими въ тѣхъ позывахъ рѣшенія, будутъ обращены къ надлежащему исполненію; довольныя же стороны, должны будутъ отнестись къ собственной своей винѣ всѣ невыгодныя для нихъ послѣдствія могущія произойти при рѣшеніи ихъ дѣлъ въ Палатѣ, по доказательствамъ одной жалующейся стороны, и по тѣмъ бумагамъ, какія въ Судѣ первой степени находились, которыя правила относятся тоже и до конкурсовыхъ дѣлъ, а для припечатанія составленныхъ такимъ образомъ троекратныхъ объявленій въ С. Петербургскихъ, Московскихъ и мѣстныхъ Губернскихъ Вѣдомостяхъ, а также въ Вилеискомъ Вѣстникѣ, сообщать съ приложеніемъ сихъ объявленій въ Подольское Губернское Правленіе для зависящаго о томъ его распоряженія, и просить о послѣдующемъ увѣдомленіи.— Июня 9 дня 1843 года.

Засѣдатель Кроковскій. (404)

2. Г. Изabella урожденная Графиня Вандалова Мнишекъ по первому браку Княгиня Радзивиллова а вышъ Графиня Демблинская вотчинница Заблудовскихъ имѣній Гродненской Губерніи въ Бѣлостокскомъ Уѣздѣ расположенныхъ, по довѣренности 6 Апрѣля сего года въ Вѣнѣ законно совершенной, и въ подписяхъ посольствомъ Россійскимъ завѣренной, уполномочила насъ для ходатайства и исполненія всѣхъ дѣлъ къ имѣніямъ Заблудовскимъ относящихся.— Почему мы Дѣйствительный Камергеръ Австрійскаго Двора Надворный Советникъ Предсѣдатель Королевско-Венгерскаго Вексловаго Суда въ Пресбургѣ Францъ Графъ Фояъ Заци, и Герихъ Графъ Демблинскій Маркизъ де Виль-Баронъ де Капозъ Кавалеръ Мальтайскаго Ордена, на основаніи упомянутого довѣрія въ Гродненской Гражданской Палатѣ явленнаго, приступая къ исполненію возложенныхъ на насъ обязанностей всѣ довѣренности кому либо на настоящее число Г. Демблинскаго было выданные, какъ на продажу Заблудовскихъ имѣній, такъ и на управленіе оными служащими, прекращая, объявляемъ, что таковыя никакой законной силы неимѣютъ, съ предостереженіемъ, дабы никто имѣя съ Г. Демблинскаго дѣла касающіяся къ имѣніямъ Ея Заблудовскимъ съ прежними повѣренными не заключалъ и не входилъ съ ними ни въ какіе договоры подъ ничтожностью оныхъ.— 1844 года Июня 12 дня.

Верно: Секретарь Брушевскій.

Въ должности Надсмотрщика А. Оранскій.

ЧАСТНЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ.

Продажа дровъ.

2. Ктобы пожелалъ заготовить на наступающую зиму сухими дровами, сосновыми, ольховыми и березовыми, покупая копами или сажнями, съ доставкою или безъ оной, по умѣреннымъ цѣнамъ, благоволить обратиться къ Яну Барановскому, въ лавкѣ Р. Войцѣховичевой. (425)

явione въ тѣй только Избиѣ, въ установленномъ давнѣйшими przepisami terminie, о otrzymaniu, takowych przez strony im przeciwnie, lecz nie są wpisane do aktoratowych ksiąg, z powodu że się nie wypełnił ustanowiony na to roczny termin przed nastaniem Najwyższego Ukaзу 25 Czerwca 1840 roku; przyczemъ в pomienionych ogłoszeniachъ stosownie do wyżej wzmiankowanego Ukaзу Rządzącego Senatowi, uczynić zastrzeżenie, iż jeżeli wymienione w tych ogłoszeniachъ osoby, tak zadowolone jako i niezadowolone z wyroków Sądów piérwszej instancyi, nie przedstawiają do Podolskiej Izby Cywilnej wszystkichъ stosownie do istoty dzieła dokumentów, które były przez nich składane w Sądach piérwszej instancyi, jako to: autentycznychъ прсдажныхъ aktów, obligów, kontraktów, i temu podobnychъ dokumentów, obok z translacyami na język Rossyjski; wraz ze szczegółowemi prośbami, w ciągu rocznego terminu, który ma się liczyć od daty piérwszego wydrukowania niniejszego ogłoszenia w Kurjerze wileńskim, tedy appellarorowie czyli niezadowoleni z wyroków Sądów piérwszej instancyi, narażają sami siebie na te następstwa, że appellacyjne ichъ pozwy, jako nie wsparte dowodami i dokumentami, pozostaną bezъ żadnego skutku, i obżalowany przez nichъ w tychъ pozwachъ wyrok, przyprowadzony będzie do należytego skutku, zadowolone zaś strony, będą musiały przypisać własnej winie wszystkie niepomysłne dla nichъ skutki, które mogą wyniknąć w czasie rozstrzygnięcia ichъ sprawy w Izbie za samymi tylko dowodami jednej żalującej się strony, i za temi papierami, jakie się znajdowały w Sądzie 1-go stopnia, Jakowa teżъ prawidła ściągają się zarówno i do spraw konkursowych; dla wydrukowania zaśъ ułożonychъ tymъ sposobemъ ogłoszeń w S. Petersburgskich, Moskiewskich i miejscowychъ Gubernialnychъ Gazetach, oraz w Kurjerze Wileńskim, przesaść wraz z załączonemi takowemi ogłoszeniami komunikacyę do Podolskiego Rządu Gubernalnego, prosząc o uczynienie należytego ze swęj strony rozporządzenia i o uwiadomienia o skutku takowego.— Dnia 9 Czerwca 1843 roku.

Prezydent Krokowski.

(404)

2. JW. Izabella z Hrabów Wandalin Mniшек, z piérwszego Małżeństwa Xężna Radziwillowa, a teraz Hrabina Dęblińska, dziedziczka dóbr Zabłudowskich, położonychъ w Gubernii Grodzieńskiej w Powiecie Białostockim, pełnomocnictwemъ dnia 6 Kwietnia ter. roku w Wiedniu podługъ formy prawa sporządzonemъ, i podpisami Poselstwa Rossyjskiego stwierdzonemъ, upoważniła nas do chodzenia około wszystkichъ spraw Zabłudowskich dóbrъ tyczącychъ się, jako teżъ do należytego ichъ wykonywania; przeto my Rzeczywisty Szambelan Austriacko Dworu, Radea Dworu, Prezydent Królewsko-Węgiejskiego Sadu Wexlowego w Presburgu, Franciszek Hrabia Von Zicy, i Henryk Hrabia Dębliński Markiz de Vil Baron de Kanon, Kawaler Maltański, na mocy pomienionego pełnomocnictwa, w Grodzieńskiej Izbie Cywilnej zajawionego, przystępującъ do wypełnienia włożonego na nasъ obowiązku, wszystkie plenipotencye, komubądźkolwiekъ do dnia dzisiejszego przezъ Dęblińską wydane, takъ co do sprzedaży dóbrъ Zabłudowskich, jako teżъ co do ichъ Administracyi, cofamy i wszelkąъ prawną mocъ oнымъ odejmujemy, zъ тѣмъ jeszcze zastrzeżeniemъ, аżeбы niktъ zъ mającychъ jakiegokolwiekъ interessa zъ P. Dęblińską, jejъ dóbrъ Zabłudowskichъ tyczące się, zъ uprzedniemi jejъ Plenipotentami wъ żadne umowy nie wchodziłъ i żadnychъ układowъ nie zawierał, podъ obawą ichъ unieważnienia.— Dnia 12 Czerwca 1844 roku.

Sekretarzъ Bruszewski.

Wъ obowiązku Nadzorcy A. Orański.

(402)

OGŁOSZENIA PRYWATNE.

Sprzedażъ drzewa opałowego.

2. Ktoбы życzyłъ zaopatrzyć się na nadchodzącą zimę wъ drzewo opałowe suche, sosnowe, olchowe, i brzo-zowe; kopami lubъ pojedynczo sążniami zъ dostawką albo bezъ onęj, po cenie umiarkowanęj, może o to uświadzić się zъ Janemъ Baranowskimъ wъ Handlu R. Wojciechowiezów.— 17 Aug. 1844 roku. (425)